

ליתנו לישראל הקונס כי אחר בלאר שילדה קודם שקבלה סיקרול ממנו הוא שלו ולא של ישראל הקונס ובשאלתי אם ישראל מחוייב לפיכך שטחי בתיים עד שיוצא את הבטור מידו או לא :

תשובה המחילה לריבין את לקדקת אם ודאי זה קדוש בבטור אם לא הלא' פסק פריק סלוקה בבטורות שאם קנה ישראל בכמה מעט'ים ולא משכה דק נתן לו מקלה מעוה שאינה חייב' בבטור וכן פסק ב"ד' והפסד דק'ל כד' יוחנן דגבי ישראל מעונו קנות מדאורייתא והמשיכה מדרבנן אבל גבי טחי דוקא במשיכה . אבל מחשבה ובה'יל פסק דהו' פסק כבטור דמספקא ליה אי ק'ל כד' או כ"ל' ומעט'ם זה פסק הטור כמאמר בכתב לעב"ר מפני חשק בטור' לרי' להקנותה כמשה ומשיכה ואל' כ"ד מתי לפי סברה הלא' לא הו' בכור כלל ולכ"ס לא הו' כ"ה פסק בטור אבל ליכא להחיד כ"ד מעט'ם שלא נתן לו כ"ה מקלה מעוה ולא טול' דבסדיא פסק הלא' כפ' הסב' כר"ל דס'יל דמקלה מעוה קנות טולו גבי ישראל ומייה' כמשה גבי כותי למד כדלית ליה ולכך ליכא למאן היתר כ"ד אלא מעט'ם סברה הלא' כדלענין ואל' לפי סברה מהר"ל ל"ל דכתיב' שטעו"ם חופס כול' יסוף פסק דפסק כמו שאמרנו אינו מחוייב כלל הלא' לא יוציא מחסו ידו . ושד ל"ל להביא ראיה שאינו קדוש בבטור כלל לכ"ס מהא דהק' בפ"ד בבטורות המקבל לאן ברזל מן הכותי ולדוח פטורים מן הכבועים ופירש"י קשם לו כותי כבטור כדמסי' קצונים ולתת לו אותן דמים עד י' שנים בין מחו לו כחלו וכו' ומפרש הסעם גנמ' כיון דאי לא יהיב ליה זחי' לכותי חפים בכמה ואי לא משכה בכמה חפים ולדוח האשמת דשי' יד כותיים בלחמ'ם אן כ' דג"ד מתי סאיל וכותי חפים ולתת כמשה שטעו'ם שכל שיוצאת אלא קודם הקבלה היא עלו ולא יוכל להוציאה מחסו ידו כי אם ע"י קנין בפני עמו אם כן שי"ך ביה יד הכותי וכשיש חלק לכותי בין בלחמ'ם בין בולד הוא יטור מהבטור כדאשקא להכחא וכמאמר בבראש' ובטור י"ד ס' ש"כ . ובר מדין דלפי' היה ודאי בטור לא מציט שיסא ישראל מחוייב לפדותו מן הכותי כשכעו"ם חופסו אפי' הפסו שלא כדון וגם להחלס מחיר סא' ותרומת הדשן למסרו לשומר טחים ולא הטיל בו הכותי מום שרי כדליתא ס' . מכל סוף עמתי ל"ל דפסו'ם הוא דג"ד שרי לישראל להקטו ביד כותי ואיני לרי' לפדותו .

סלג"ד כתבתי ספרו מליך מן הסר"ד גדולה זל"ס וכו' .
שאלה לב ה' עמך גבור החיל . בלתי הוא אהובי סאלוקי אעלסו והמרום ג"כ וגיסי אג'ר נפשי קסור' כופשו ר"ג וא"כ מהר"ד גבריהל י"ו וכל"ס בלחמ'ם סאיל לא חולל לסארי' במלינת סודרים אך אלא יאר למד על שלא שבנתי על דברי מ"ת מיד בפס'ם כראשון כי סודי במרומים כי לא במרד ובמעל עשיתי וזה רק אני מודה ולינו בוש למד שכחתי כי לא איש פחי אכתי ותחול ולא מלשום דק עורוד בעסקי שמים ומיניני . ועמס מוס שקב' מל"ת לנאר לנ"ת פי' סלגס דכחונת דק מ"ל לא ידעתי חוק כונת סאלה ומה כן כספקות וסבקות שיקשה אליהם בסנת שירוש' . כי לפי כמחשכל כל דברי הלכה ו' שמוי'ם וברורים חיל קרי כי רב הוא (ביאור שיפס סלגס דכחונת דק מ"ל חקט מוססיה יו"ט) מ"ד חק'ו מעמתי' החת מפני ידיו וכו' עד לפיכך כעכל אובל פירות ופרי' גנמ' פירות חק' דבר שמייסו ר"ל הלא לא אדבר כברייתא ו' קודם כנא ו' שקתו לה דבר מה חתה פירות ועל זה קאי סא דקאשר לפיכך ככל אובל פירות . ומשי סארי מחסר' וכו' ולידבר כברייתא שקתו דקריה חתה פירות ועל קאי סא דקאמרי לפיכך דבר . וסבר פרי' חתי לפיכך ר"ל כי לפי מה שהביא סא כברייתא שטיי בה כפירות כנכא דלפיל מוס שקתו פריקונס חתה פירות ואם כן ממילא שמטיין שבעל אובל פירות וכעד מה שפוא אובל' הוא מחוייב לפדות' אם נשכית ומאי לרי' או לנתינת הסעם כה דקאמרי לפיכך וכו' . וזויה' ד' וענין ס' כלאשר למיסק אדמתין לפרס תקנתו חמיתו בענין אחר כזולת זה שכו'לך לפרס ולתת עעס למד לפיכך בעל אובל פירות ומשי מה"ד וכו' דר"ל שאם לא פירס לנו שבעל אובל פירות הוא סליק אדמתין למד ולפרס סא דקאמרי שקתו פריקונס חתה פירות אן לרונס למד שבעל יחבל אותן ספירות ויכלס אותם משום דה"ב שיכלל אותן ולא ייזי' בעיני' צנת שינעך לפדותה כזולת ימנ' ולא יפד' אותה כאשר יבא פת הנוך כי יקשה כתינו וכעד עליו לחס דמי דקונס מתיבו ומעט'ם זה היינו מפרשים הקנת חמתי' היא ופי' דבדיכס הוא

מעוה עליו יוכל לחקון וא"ל' למנוע שחייה כשחקים מהטעון ואם כספות שנמלחם כתי' ישראל חולמות נלתי ספק גנמ' כמלחם כיד עכ"ס סס כן וטעם שיהו שנגי' וכו' על כן יש לסתך על מה שכחתי . כה דברי סערו' מליך בן מסר"ד גדלי' זל"ס ט' :

שאלה כח השם יעב לך הכתיבה עם החתימה סאו' סאלוקי כר"ד דוד י"ט וכל"ס . מפני אכס ספאלי וערתה כוס טעוב היום סארה לא ולכל להארי' רק אשכ בקלה על דבר שאלתך מה ששאלתי על כלל כהתך כסכין של כשר ונתנו ולחו להכשיל על חלב ויש כהכשיל ס' נגד כל סכלל אך שסכלל לא נמסה לגמרי כדרכו נמלס סככל בלוע מברך וחלב ומחיתא דליסורא וקסס לפרס עכ"ל :

תשובה דע אהובי שאלו ק"ל שאין מתייבין ס' נגד כל סכלל כ"ה נגד מקוס סככין שנגסס ככלל סארי סכלל לא נעשית נכלס ומחיתא דליסורא דסא קודם כהנתה לחוך חכלב סיה טול סיאר ולכך אין אנו לרייבן לספר ד' אם נגד עעס ככשר סכלל ככלל ואין אנו יודעים כמה סוא ולכך אנו משערין ע'ד מקוס סככין סארי אי' ספ'ים יוסר מחות' מחיתא של סכין שנגס ככלל כשהתכה אך כשהסכין גדול וחק' כטולו וסכלל סיא קנות אז אנו משערין נגד סכלל דסא ע"פ סעסם שנגסס מהסכין אך סכלל אי' לסיח יוסר מהסכלל אך כשהסכין גדול מאד סוף דבר כשהתך סכלל כסכין של כשר ספוא סיתר לא שיך למד סככלל נעשית נכלס ומחיתא דליסורא . ולכך כשי' בקריר' של חלב ששים לכעל עעס ככשר הכלוע ככלל אז אי' סכלל מוסר אך על פי שאל נמחה ונתמקך ואין לרי' לספריה . אבל אם החכו ככלל סכלל של עט"ס אז כתי נמילס מהסכלל דסינו כמיו' אכבש נעשית נכלס ומחיתא דליסורא ואם החכה דק דק אז כל סכלל נעשית ככלל ואם נמסה אחר כך לחוך קודם של סיתר אז לרי' ששים נגד כל סכלל ואם י' ששים סככשיל סוא מוסר אבל סכללים לרי' לספרי'ם מהכשיל על ידי סינון או ענין אחר כמה שאפשר משום דק"ל אפשר לסחוננו אסור וסו דבר פשוט מוסר כטור י"ד סימן ל' ובכמ"ג סימן ק"מ וקמ"א וכל"ו הארוך סימן ל"ה וביה' פוסקים אשר עשה אין פנאי להאריך :

שאלה כט ומס ששאלת גדין סרנגולת סאודסס ומלמח כשיעור כזולת' כנסוג אכל הדחס' אחרונס לא סודסה ואחר כך מלגו לתת על ידי עירוי רוחתן מכלי ראשון לכלי שני ולא סיה כ"כ סרבה מים כמו סרנגולת אס נאמר שצירי זה אינו אוסר כ"ה קליפס מפני כהו'טת מגינות עליה וסרי אף אס אין כמים ששים או לדשו'ו להחיתת כשר שלא סודסה בלחונס שלרי' ששים נגד דס ומלח עשילו אף אס לא שמוס אלא בקריר' ססיד סולדה בו ע"כ חמתי' שאלתך אף שאין זה ממש לשונך :

תשובה דע אס' דכסא אין אסאור כשום פירוי לכד אלא אף ככל שני שיך אסאור כשרי כהג סמרדי פרי' כ"ס כחולין דף תל"ע ו'ל וכשר שמלח וסכס כתי מליחס וקודם סודסה כחטוב ככלי שני כרוחחין לא ידענא מה ארון ביה וכו' . ולא חסיני שמולגין סרנגולת ככלי שני ססיד סולדה בו סחס לא נמלח . ואם פלסס דס וסודסה וכל"ס מלח' סנסולקס סטלס מוס ויוצא סוס או על ידי כחליחס או על ידי סללייה אכל כשר זה סכבר נמלה וססס כתי מליחס אין קוב מליחס וליי' מועילין לסלפי'ס וכו' . ע"ס ופסק סא' סארוך דכסנו לאסור וכסר אף על כד כשנמלח כלי שני אינו מכלל כמא סכלל כפיר משום רחיתא מלחס סכר דסא עדין סמנה עליו עכ"ל וכן פסק סמרמ"א כח"ת שלו וכן כהגו'סויו כטור י"ד סימן ס"ס ואם כן כ"ד מסחמ'ס היו חמים סככלי שני רוחחין ססיד סולדה כהן לאחר שנפלו סגולת מהסרנגולת ולכך לפי מה דפסקין סא' סארוך שמלרי' שיהי' כקדרה כ"כ סרבה כמו סחיתס סלא סודסה ואי דוקא אחריון סוא ס' נגד דס ומלח ששים ואם לאו סוא אסור ואם כן כ"ד כל סרנגולת אסורה :

שאלה ד ומס ששאלה אס סמנסג למד ותסרד כמוסף כמקוס שאין עס כסן ל"ל דהמכנס סנא לאומרו אף על פי שאין קריר' כ"כ אס אמרו . כה דברי סוכנ' נאמ"ד מליך סערו' וט' :

שאלה לא ישראל שקבס ככמות מחוטי ונתן לו קלח כדמים אבל לא מושכן אלא כייסן כסדיר על טחי ויהי' כחוקן חתה מעוברת וילדה וסא ספק כטור וסעט"ס אינו רונה